

Писмо VIII.

Разходка изъ „соколската изложба“. — Хоро и овации. — Въ „Народна Каварна“. — Рѣчи. — Неприятель инцидентъ. — Шедствие. — Веселба до 6 ч. прѣзъ нощта.

Въ 8 $\frac{1}{2}$ часа напустнахме залата и отидохме да се порасходимъ изъ изложбата.

Изложбата бѣ прѣпълнена съ соколи и соколици-полячки. При прѣминаването ни ние бѣхме поздравявани на всѣкѫдѣ отъ соколитѣ, които знаеха за засѣданietо ни.

Понеже не бѣхме вечеряли, рѣшихме да седнемъ прѣдъ една отъ продавниците въ изложбата и да се навечеряме. Къмъ 10 часа, за очудване на всички ни, музиките засвириха хоро, и веднага една нѣколко хилядна пъстра тълпа се раздвижи и образува една, почти, нескончаема верига.

При игрането на хорото публиката и играчите постоянно акламираха бѣлгарите. Сега обаче не можеше да се познаятъ бѣлгарите по бѣлитѣ калпаци: тѣ бѣха гологлави, или пѣкъ на главите имаха соколски шапки. Бѣлитѣ калпаци на юнаци: бѣха по главите на хървати соколи и хърватки, които просто се натискаха за да се хванатъ до бѣлгаринъ на хорото.

Това спѣстreno и размѣшано отъ разнообразна публика хоро се игра до 11 часа, когато музиките спрѣха свиренето си.